

Život s roditeljima iz perspektive mladih: Imam svoj mir, doprinosim u režijama i hrani, nema smisla da plaćam drugdje stanarinu, a kuća zjapi prazna

20.10.2023. 20:04 Adela Zember Antolić

Ilustracija / Izvor: pixabay

Posljednjih nekoliko godina u javnosti i medijskom prostoru često se problematizira tema napuštanja roditeljskog doma jer istraživanja pokazuju da se mladi sve kasnije odlučuju na taj korak.

Podsjetimo, prema dostupnim podacima, prosječna dob napuštanja roditeljskog doma u Hrvatskoj jest 33,3 godine što nas smješta na drugo mjesto u Europskoj uniji. Kada se podaci analiziraju prema spolu, tada je vidljivo da u svim zemljama Europske unije žene ranije odlaze iz roditeljskog doma nego muškarci i to u prosjeku s 25,5 godina, dok prosječna dob muškaraca iznosi 27,4.

Razmišljanja pritom idu u raznim smjerovima. Primjerice, stanovnicima južnijih krajeva Europe mnogo su važnije obiteljske veze, a tu su i neke tradicijske spona. Nadalje, na našem području 70-ih i 80-ih godina prošlog stoljeća građene su velike obiteljske kuće i nekako se nameće razmišljanje neisplativosti odlaska. Kao jedan od najznačajnijih faktora učestalo se naglašavaju ekonomske prilike, odnosno financijska nestabilnost, jer plaće

mladih su nedostatne za normalan samostalni život, štoviše, ispodprosječne su, a troškovi života previsoki. Još je jedno tumačenje koje ide u smjeru toga da su mladi suviše lagodni i navikli na komociju roditeljskog doma.

Tim povodom provjerili smo kako na sve to gleda jedna 32-godišnja Koprivničanka koja živi sa svojim roditeljima u obiteljskoj kući.

Kako nam govori, jedino razdoblje u kojem nije živjela sa svojim roditeljima bilo je ono kad je pet godina bila u Zagrebu na studiju. Kako kaže, kod njih je situacija malo specifična jer su ona i brat vlasnici obiteljske kuće, dakle već imaju svoju nekretninu.

– Imam tu sreću da je kuća doista velika i imam svoj prostor. Naravno da ne provodim cijelo vrijeme sa svojim roditeljima. Kad želimo vidimo se, kad ne, ne vidimo. Ljudi misle da ako živiš s roditeljima, onda si bez posla, da si konstantno s njima, da ti mama kuha, da te oni financiraju, no kod nas nije tako. Ja radim, cijeli dan sam na poslu i ono malo što ih vidim svodi se na “Bok, kaj ima, kako si?”. Ja doprinosim i za režije i za hranu, i za sve što treba – objašnjava nam naša sugovornica.

Kaže da zapravo i nije razmišljala o odlasku iz roditeljskog doma i to zbog nekoliko razloga.

– S jedne strane mali smo grad, imamo veliku kuću u kojoj imam svoj životni prostor i mir i sad mi nema smisla da stanarinu plaćam negdje drugdje, a ogromna kuća zjapi prazna. Od svoje plaće trenutno nikako ne mogu kupiti svoju nekretninu jer su cijene uistinu drastično narasle u posljednjih godinu dana. Isto tako, nije da se toliko ne slažem s roditeljima da moram odseliti – objasnila je.

Naša sugovornica istaknula je i neke mane i prednosti života s roditeljima.

– Budući da je mama doma, dočeka me skuhanu i to je definitivno velika prednost. Zatim, nisi sam i ako ti treba pomoći oko nečega, oni su tu. Negativne strane su one tipične za roditelje kao na primjer pitanje “Jesi li jela?” Zna biti tih nekakvih sitnih zanovijetanja, ali nije sad to u takvoj mjeri da je nepodnošljivo. Nakon nekog vremena znamo kako tko funkcionira, kao što znaš i s cimerima i meni je zapravo u redu – napominje.

Dodaje kako nikad nije osjećala taj neki pritisak da mora odseliti, a u prilog tome ističe i činjenicu da još uvijek nema vlastitu obitelj. S druge strane, govori nam da joj ni roditelji nikad nisu stvarali pritisak da mora odseliti.

– Ljudi si misle da ako živiš sa starcima s 30 plus godina odmah si nekakav luzer ili mamina i tatina maza, ali ovisi zapravo u kakvoj si situaciji. Razumijem ljude koji su u stanu s roditeljima i da je to sigurno grozno, ali dok imaš veliku kuću i dok si sam možeš složiti svoj mir, u redu je – zaključuje.

Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.